איכוון ותקע לי אלמא קסבר משמיע בעי

כוונה מיתיבי *היה עובר אחורי בית

הכנסת או שהיה ביתו סמוך לבית הכנסת

ושמע קול שופר או קול מגילה אם כוון לבו

יצא ואם לאו לא יצא וכי כוון לבו מאי הוי

היאך לא קא מיכוין אדעתא דידיה "הכא

בשליח ציבור עסקינן דדעתיה אכוליה עלמא

ת"ש נתכוון שומע ולא נתכוון משמיע

נתכוון משמיע ולא נתכוון שומע לא יצא עד

שיתכוון שומע ומשמיע קתני משמיע דומיא

דשומע מה שומע שומע לעצמו אף משמיע

משמיע לעצמו או וקתני לא יצא תנאי היא

דתניא שומע שומע לעצמו ומשמיע משמיע

לפי דרכו אמר רבי יוסי יבד"א בשליח צבור

אבל ביחוד לא יצא עד שיתכוין שומע

ידו וגבר ישראל וגו' וכי ידיו של משה עושות

מלחמה או שוברות מלחמה אלא לומר לך

כל זמן שהיו ישראל מסתכלין כלפי מעלה

ומשעבדין את לבם לאביהם שבשמים היו

נחש ממית או נחש מחיה אלא כומן שישראל

מסתכלין כלפי מעלה ומשעבדין את לבם

היו נימוקים 'הרש שומה וקמן אין מוציאין את הרבים ידי חובתן 'זה הכלל*כל שאינו

מחוייב בדבר אינו מוציא את הרבים ידי

חובתן: גמ' ת"ר "הכל חייבין בתקיעת

שופר כהנים ולוים וישראלים גרים ועבדים

משוחררים ומומטום ואנדרוגינוס מי שחציו

עבד וחציו בן חורין 'מוממום אינו מוציא

לא את מינו ולא את שאינו מינו 'אנדרוגינום

מוציא את מינו אבל לא את שאינו מיני

מי שחציו עבד וחציו בן חורין אינו מוציא

לא את מינו ולא את שאינו מינו אמר מר

*הבל חיבין בתקיעת שופר כהגים לוים

וישראלים פשימא אי הני לא מיחייבי מאן

מיחייבי כהנים אצמריכא ליה ס"ד אמינא

דליתיה אלא בתקיעה דחד יומא הוא

דמיחייב והני כהנים הואיל ואיתנהו

בחצוצרות על עולותיכם אימא לא ליחייבו

קמ"ל מי דמי התם הצוצרות והכא שופר

אלא אצמריך סד"א הואיל ותנן *שוה היובל

לר"ה לתקיעה ולברכות מאן דאיתיה

במצות היובל איתיה במצוה דראש השנה

והני כהנים הואיל וליתנהו במצוה דיובל

דתנן* "כהנים ולוים מוכרין לעולם וגואלין

עין משפט נר סצוה

נב וו מיי שם סלי כ ועור שים שם

שופר הלכה ג פור

רבינו הננאל

מצות לא בעו כונה לעבור במתבוין להוסיף על מה שכתוב בומנן הבא בש ב דדעתיה עם קיגן דדעתית להשמיע לכ"ע. ת"ש נתכוין שומע ולא נתכוין משמיע כו' שיתכוון שומע ומשמיע כל שאינו מהוייב בדכר בתקיעת שופר כרגים לוים וישראלים גרים שהציו עבר וחציו שמא נקיבה היא ואותו אנדרוגינום סינו מי וחציו בן חורין מוציא לא מינו ולא שאינו פינו . אמר מר כהנים לוים וישראלים ואסיקנא כהנים איצטריכא ליה סד"א לראש השנה לתקיעה נהי דליתורע בהשמשת איתנוע . עבד וחציו בן חורין לעצמי אינו מוציא. תניא נמי הכי כו'. תני

לחם כן הארץ וברכת היין בורא פרי הגפן

שאם לא יצא מוציא

דרונן כהגים ולוים מקדישים לשולם וגואלים לשולם - פירש מה מיי פ'ר פגלי שופר הלכם סור בקונטרם שו היא גי' ר"י הלוי ושאר רבותיו גורסין מוכרין שיש איה סיי מקפר בעי כוונה - להוליא השומע: בורובר' והיה כאשר ירים משה ידו בקונטרם שוו היא גי' ר"י הלוי ושאר רבותיו גורסין מוכרין וגו': בבן 'ושכדים משומררין - אבל עבדים לא דכל מלוה שאין לעולם וגואלין לעולם ושתיהן משניות הן במסכת ערכין (דף ע : ודף נג:) ובין מקדישין ובין מוכרין חרוייהו משנה יחירה נינהו אלא איידי במבפיי שה ושור שיע

אות משנה יתירה נינהו חנח חיידי שם ספיף ה: דתנן החם גבי ישראל (שם דף כד.) נגד מיי שם סלי אין מקדישין לפני היובל פחות משתי שנים ואין גואלין אחר היובל פחות משנה תנא סיפא נתי מקדישין וגואלין הרדי תנא כמי גבי גואלים דמכירה בנג חמיי פידי מסלטות מוכרין לעולם רבי גואלים דמכירה מוכרין לעולם רבי אואיים מוכרין לעולם הכי מוקים לה במם' גד ש מיי' פ"ב מהלשת מוכרין לעולם הכי מוקים לה במם' גד ש מיי' פ"ב מהלשת ערכין (דף מ.) וגואלין לעולם הייט לפי ושע איה פי שנאמר בישראל המוכר שדה אחוזה במספר שני תבוחות ימכר לך שחיט נה ימיי פיה מהלטת מיתר לגאול פחות משחי שנים אבל לוים גואלין מיד וגואלים למולם ומקדים נו כ מיי שם מושים גומבין מיד וגוחנים נטונם ומקדים בו-ב מיי בם משיף היינו לפי שנהמת במקדים שדה אחוזה יש וסי ריג סשיף ג לא יגאל עוד אלא יולאה לכהנים ביובל וסימן דעג סמיף ד ורלותה נואלון לוצולה מוחר מי הדיים (דר אלפס כאן ונפי ש"ם והלוים גואלין לעולם ועתה גי' רביט ילחק הלוי ניחא שאין היובל מפקיע מיד המקדים אם הוא לוי כמו בישראל אבל מכירה וגאולה שגואל מיד א"כ בבתי ערי חומה שאינן נחלטות לסוף שנה מה ענין זה למצוה דיובל אש"ג דאין זה טהג אלא בזמן שהיובל טהג מ"מ לא משמע הכי לישכא רצי וירא אפרעיה דליתנהו במטת דיובל ושוד שמשנה אינוין ותקע לי אלסא לל מנה ליה ליה לאימויי דההיא החבר משמיע בעי טונה לאשונה היה עובר אוערי דמקדישין לעולם שהיא בפרק אין בית הכנפת ושפע קול מקרישין(שם דף ס:)ולא ההיא דמוכרין לשולם דמתניתין היא בפרק בתרא

דערכין (דף לג:): משמע לן נהי דליתנהו בהשתמת הרקע בהשתמת ופשומה היא ואשיקנא כספים ושלות עבדים מיהא איתנהו - הופע לפי דרבו ושומש כך כתוב ברוב ספרים ובקונסרס שומע לעצמו ויצא א'ר גרם קל משמע לן ותו לא ולא גרם ביחיד לא יצא עד נהי דליתנהו בהשמטה דודאי איתנהו בין שלקתו הם מישראל מחזירין דלא כקן מכלל המנות כין שלקת ישרמל אינו פוציא את הרבים נכקי מכלל המנות כין שלקת ישרמל הינו מיציא את הרבים מהן מן האלפים אמה שנחט להם חוץ לעריהם יולא ביובל ואפילו בתי ערי חומה שאין חוזרין לישראל ביובל ועבדים חוזרין להם שנאמר ואשר יגאל מן הלוים כן הקשה בקונטרם ואין זו בן דורין פוספים אינו הנשיא נתורה שהרי יש לפרש פוציא פוספים כפותו קושיא גמורה שהרי יש לפרש להשמטת קרקע קרי מקדים שדה הפופפום אחוזה ולא גאלה ומכרה גזבר שאין יובל מפקיעה מיד מקדים אם הוא לוי כדרך שמפקיעה אם הוא ישראל שיולאה לכהכים ביובל ונהי דליחנהו בהשמטת קרקע דקאמר הייט בכל דין השמטת קרקע אבל זה ודאי קשיא דהוה ליה למימר בהשמטת הואיל ותנן שוה היובל קרקע דמכירה מיהא איתנתו כגון קרקע דמכירה מיהח חיתנהו כגון _{ולברטות מאן} דאיתיה מכרו להם שדה או מכרו הם לאחרים בפצוה דיובל איתיה כי היכי דתקיב בהשמעת כספים נמציה דראש השנה והני בתנים הואי ושטח שבדים ושוד מה שנין השמשת וליתנהו בשצוה דיובל לספים אצל יוכל הא בהדיא הגא דתנן כהנים וליים מיכרן לשולם ונואלין בספרי בפרשתראה דשביעית משמטת לשולם אימא בספרה כספים ואין יובל משמט כספים דד'ה לא מיחייבי קם" דמתעם ניה מוזה דבר השמיטה שמוט קרקע בהשמטת כספים שמיטה משמט כספים ולא יובל וזה ושילות עברים סיהא דממשט ליה מוזה דבר השמיטה שמוט דוחק לומר דנקטיה לרבי דלרבי תלויה השמטת כספים ביובל כדאמר בהשלח (נימין דף לו- ושם) דבומן שהיובל נותג השמטת כספים טהגת: מיכוון וסקם לי - תתכוין לתקוע בשמי להוליאני ידי חובתי : משמיע החשה חייבת בה אין העבד חייב בה: ופומפום ואנדרונינום · שמא זכר הוח: מי שסליו עבד - משום לד תורה אור

חירות שבו : שומשום פינו מולים פת מינו . טומטום כמותו שמה תוקע הבפהה פיכן זה נקכה וחכירו זכר: פנדרוגינום מולים מינו - אכדרוגינום כמותו דחי בתר זכרות אזלת שניהם חייבין ואי נחות מהריב כתר נקבות אולת שניהן פטורין: דנשבורג מי שמליו עבד כו' - דלא אתי לד עכדות דמשמיע ומפיק לד חירות ל השומע: ה"ג כהגים ולוים מקדישין נשלח יצה מוכרין לעולם וגואלין לעולם ושחיקן ב בנה ניתכוון משניות הן במסכת ערכין (דף כו: ודף לנ:) ובין מקרישין ובין מוכרין תרוייהו משנה יתירה נינהו אלא איירי דתנא התם גבי ישראל יא כלשון (שם דף כדי) אין מקדישין לפני היובל יבי כפון (שם דף כדי) חין מקדישין לפני היובל הידולה קחני הידולה קחני הידולה ביא במות משכה שנים ולא גואלין אחד: הידושה ביא במות השנה של בני כהנים המשמע לא מקדישין וגואלין ואיידי דתנא גואלין הידושה מקדישין וגואלין ואיידי דתנא גואלין שייומשמיע: מתני °והיה כאשר ירים משה מקדישין וגואלין ואיידי דתכא גואלין יה הף דלה ומקדישין גבי הדדי תכח נמי גבי גואלין דמכירה מוכרין לעולם והכי היא אנא מוקים במשכת ערכין (דף כוי) ומהו ביוני מאון גואלין לעולם לפי שנאמר בישראל מתגברים ואם לאו היו נופלים כיוצא בדבר פשפים קלם פשפים קלם יותר והכן במוכר בית בערי חומה (ויקרא כה) מדינואתה אומר "עשה לך שרף ושים אותו על ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה כא נם והיה כל הגשוך וראה אותו והי וכי חמימה נחלט אבל בלוים גאולח שלם תהיה ללוים ולפי שנאמר בישראל המוכר שדה אחוזה (שם) במשפר שני לאכיהם שבשמים היו מתרפאין ואם לאו תבואות ימכר לך שאיט מותר לגאול פחות משתי שנים אבל לוים גואלין [נרכות כ:] מיד לפי שנאמר במקדיש שדה אחחה (שם כו) ואם לא יגאל את השדה בעלים ומכר גובר את השדה לאיש יופפת' ס"כ] אחר לא ינאל עוד אלא יולאה לכהנים ביובל הלוים גואלין לעולם והאי דאמרי הכא ליתנהו במצות יובל קאי אמקדים שדה אחוזה ולא גאלה ומכרה גובר שאין יובל מפקיע מיד המקדים אם לוי הוא כדרך שמפקיע מיד ישרחל: קמ"ל גרסי׳ ולח גרסינו נהי דליתנהו בהשמשת קרקעות כו' פרכן ג: פים דהא ודאי איתנהו בין שלקחו הם משראל מחזירין ביובל דלא נפקי לוים מכלל כל מלות והדינין בין שלקחו ישראל מהן מן האלפים אמה יום תרועה יהיה לכם מאן בי הואיל וכתיב °יום תרועה יהיה לכם מאן שניתנו לחוץ לעריהם יולא ביובל כם ואפי' בתי ערי חומה שאין תוזרין לישראל ביובל חוזרין להם דכתיב ש (שם כס) ואשר יגאל מן הטים ונו': שם יבתקיעות דכל השנה דכתיב "ותקעתם מע"ם שינה מולים - שהרי כל ישרחל ערבין זה בזה למנות: מון מברכת לעיל כו: כלחם וכיין . ושחר ברכת פירות וריחני שאינן חובה אלא שאסור ליהנות מן העולם הזה בלא ברכה ובזו אין כאן ערבות שאיט חובה על

לעולם אימא במצוה דראש השנה לא ליחייבו קס"ל: מי שחציו עבר וחציו בן חורין אינו מוציא לא את מינו ולא את שאינו מינו: אמר רב הונא ולעצמו מוציא א"ל רב נחמן לרב הונא מאי שנא לאחרים דלא דלא אתי צד עבדות ומפיק צד חירות לעצמו נמי לא אתי צד עבדות דידיה ומפיק צד חירות דידיה אלא אר"נ אף לעצמו אינו מוציא

תניא נמי הכי "מי שחציו עבד וחציו כן הורין אף לעצמו אינו מוציא תני אהבה בריה דר׳ זירא כל הברכות המש המש בעל אע"פ שיצא מוציא יחוץ מברכת הלחם וברכת היין שאם לא יצא מוציא ואם יצא אינו מוציא בעי

ואם יצא אינו מוציא: רא מרנייב אעים שיצא מי שפחו מושל לשנייתני כל פצוח שאדם שטור אדם מיציא את הרבים י"ח דנין סברכה המיון והתניגן כל שאינו קודייב ברבר אינו מוציא הרבים י"ר חוץ סברכה המיון והתניגן כל שאינו קודיים ברבר אינו מוציא הרבים י"ר חוץ ברבל ברבים ברבר אונו מוציא ברבים ברבר אונו מוציא הרבים י"ר חוצה ברבים הובתו

יינה לר"ו. בעלון מסר"ל ייינה וליל כל השומם מבתים וסיח

האדם לא ליתהני ולא ליבריך: